

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/841

ze dne 30. května 2018

o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU*(Text s významem pro EHP)*

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská rada ve svých závěrech ze zasedání konaného ve dnech 23. a 24. října 2014 týkajících se rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 schválila závazný cíl, jímž je snížit do roku 2030 domácí emise skleníkových plynů na úrovni celého hospodářství alespoň o 40 % oproti roku 1990, a tento cíl znovu potvrdila ve svých závěrech ze zasedání konaného ve dnech 17. a 18. března 2016.
- (2) V závěrech ze zasedání Evropské rady konaného ve dnech 23. a 24. října 2014 se uvádí, že cíl snížit emise alespoň o 40 % bude Unie plnit kolektivně, a to co nejvíce nákladově efektivním způsobem, přičemž odvětví, na něž se vztahuje systém Unie pro obchodování s emisemi („EU ETS“) stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽⁴⁾, sníží v porovnání s rokem 2005 emise do roku 2030 o 43 % a odvětví, na něž se systém obchodování s emisemi nevztahuje, o 30 %, přičemž úsilí bude rozdělováno podle relativního HDP na hlavu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 75, 10.3.2017, s. 103.

⁽²⁾ Úř. věst. C 272, 17.8.2017, s. 36.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 17. dubna 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. května 2018.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (3) Toto nařízení je rovněž součástí provádění závazků Unie na základě Pařížské dohody ⁽¹⁾ přijaté v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu („UNFCCC“). Pařížská dohoda byla uzavřena jménem Unie dne 5. října 2016 rozhodnutím Rady (EU) 2016/1841 ⁽²⁾. Závazek Unie, pokud jde o snižování emisí na úrovni celého hospodářství, je stanoven v zamýšleném vnitrostátně stanoveném příspěvku, který Unie a její členské státy předložily s ohledem na Pařížskou dohodu sekretariátu UNFCCC dne 6. března 2015. Pařížská dohoda vstoupila v platnost dne 4. listopadu 2016. Unie by měla nadále snižovat své emise skleníkových plynů a posilovat pohlcování v souladu s Pařížskou dohodou.
- (4) Pařížská dohoda mimo jiné stanoví dlouhodobý cíl v souladu s cílem udržet globální nárůst teploty výrazně pod úrovní 2 °C ve srovnání s úrovní před industrializací a usilovat o to, aby tento nárůst nepřesáhl 1,5 °C ve srovnání s úrovní před industrializací. Při dosahování tohoto cíle budou hrát zásadní úlohu lesy, zemědělská půda a mokřady. V Pařížské dohodě smluvní strany rovněž uznávají, že základní prioritou v rámci udržitelného rozvoje a úsilí o odstranění chudoby je zajištění potravinové bezpečnosti a skoncování s hladem a že systémy produkce potravin jsou zvláště zranitelné v důsledku nepříznivých dopadů změny klimatu, a proto je nutné posilovat odolnost vůči změně klimatu a nízkoemisní rozvoj způsobem, který neohrozí produkci potravin. Za účelem dosažení cílů Pařížské dohody by měly smluvní strany posílit své společné úsilí. Smluvní strany by měly připravit, oznámit a zachovat následné vnitrostátně stanovené příspěvky. Pařížská dohoda nahrazuje přístup přijatý v rámci Kjótského protokolu z roku 1997, jehož platnost skončí v roce 2020. Pařížská dohoda rovněž vyzývá k dosažení rovnováhy mezi antropogenními emisemi ze zdrojů a pohlcením pomocí propadů v druhé polovině tohoto století a vybízí smluvní strany, aby podle potřeby přijaly opatření k ochraně a zvyšování propadů a rezervoárů skleníkových plynů, včetně lesů.
- (5) Odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví (dále jen „LULUCF“) má potenciál zajistit dlouhodobé přínosy v oblasti klimatu a významně tím přispívat k dosahování cíle Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů, jakož i dlouhodobých cílů Pařížské dohody. Poskytuje rovněž biomateriály, které mohou nahradit fosilní nebo uhlíkově náročné materiály, a hraje proto důležitou úlohu při přechodu na ekonomiku s nízkými emisemi skleníkových plynů. Vzhledem k tomu, že pohlcování pomocí LULUCF je vratné, mělo by k němu být přístupováno jako k samostatnému pilíři rámce politiky Unie v oblasti klimatu.
- (6) V závěrech ze zasedání Evropské rady konané ve dnech 23. a 24. října 2014 se uvádí, že by měly být vzaty na vědomí vícenásobné cíle odvětví zemědělství a využívání půdy s nižším potenciálem pro zmírňování změny klimatu, jakož i nutnost zajistit soudržnost cílů Unie v oblastech bezpečnosti potravin a změny klimatu. Evropská rada vybídla Komisi, aby prozkoumala nejlepší způsob podpory udržitelného zintenzivňování produkce potravin při zajištění optimálního příspěvku daného odvětví k omezování emisí skleníkových plynů a k jejich pohlcování, a to mimo jiné i pomocí zalesňování, a aby, jakmile to technické podmínky umožní a v každém případě do roku 2020, stanovila politiku týkající se způsobu zahrnutí LULUCF do rámce pro omezování emisí skleníkových plynů do roku 2030.
- (7) Postupy udržitelného obhospodařování v odvětví LULUCF mohou přispívat ke zmírňování změny klimatu několika způsoby, zejména snižováním emisí, jakož i zachováváním a posilováním propadů a zásob uhlíku. Pro účinnost opatření, jejichž hlavním cílem je zvýšit pohlcování uhlíku, má zásadní význam dlouhodobá stabilita a adaptabilita zásobníků uhlíku. Postupy udržitelného obhospodařování mohou navíc udržet produktivitu, schopnost regenerace a vitalitu odvětví LULUCF, a tím podpořit hospodářský a sociální rozvoj při současném omezení uhlíkové a ekologické stopy tohoto odvětví.
- (8) Rozvoj udržitelných a inovativních postupů a technologií, včetně agroekologie a agrolesnictví, může posílit úlohu odvětví LULUCF ve vztahu ke zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně, jakož i zvýšit produktivitu a odolnost tohoto odvětví. Jelikož odvětví LULUCF se vyznačuje dlouhodobými horizonty, pokud jde o návratnost, jsou důležité dlouhodobé strategie pro posilování investic a financování výzkumu v zájmu rozvoje udržitelných a inovativních postupů a technologií. Investice do preventivních opatření, jako jsou postupy udržitelného obhospodařování, mohou omezit rizika spojená s přírodními škodlivými činiteli.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1841 ze dne 5. října 2016 o uzavření Pařížské dohody přijaté v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropské unie (Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 1).

- (9) Ve svých závěrečných zasedáních konaných ve dnech 22. a 23. června 2017 Evropská rada znovu zopakovala, že Unie a její členské státy jsou pevně odhodlány podporovat Agendu pro udržitelný rozvoj 2030, jejímž cílem je mimo jiné udržitelné obhospodařování lesů.
- (10) Důležitá jsou opatření na omezení odlesňování a znehodnocování lesů a opatření v zájmu podpory udržitelného obhospodařování lesů v rozvojových zemích. V této souvislosti Rada ve svých závěrečných zasedáních konaných 21. října 2009 a 14. října 2010 připomněla cíle Unie, jimiž je snížit do roku 2020 hrubý úbytek tropických lesů alespoň o 50 % ve srovnání se současnými úrovněmi a zastavit nejpozději do roku 2030 úbytek celosvětově zalesněné plochy.
- (11) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 529/2013/EU⁽¹⁾ stanovilo jako první krok pravidla započítávání týkající se emisí a jejich pohlcení v rámci odvětví LULUCF, a tím přispělo k tvorbě politik směřujících k zařazení odvětví LULUCF do závazku Unie v oblasti snižování emisí. Toto nařízení by mělo navazovat na stávající pravidla započítávání a pro období 2021–2030 je aktualizovat a zlepšit. Mělo by stanovit povinnosti členských států při uplatňování těchto pravidel započítávání a povinnost zajistit, aby odvětví LULUCF celkově neprodukovalo čisté emise a přispívalo k cíli zvýšení propadů v dlouhodobém horizontu. Nemělo by stanovit žádné povinnosti v oblasti započítávání či vykazování pro soukromé subjekty, včetně zemědělců a lesníků.
- (12) Odvětví LULUCF, včetně zemědělské půdy, má přímý a významný dopad na biologickou rozmanitost a ekosystémové služby. Jedním z důležitých cílů politik ovlivňujících tato odvětví je proto zajistit, aby existovala soudržnost s unijními cíli vytyčenými strategií pro biologickou rozmanitost. Je třeba přijmout opatření pro provádění a podporu činností v tomto odvětví, které se týkají zmírňování a přizpůsobování. Měla by být rovněž zajištěna soudržnost mezi společnou zemědělskou politikou a tímto nařízením. Je třeba, aby se na snižování emisí skleníkových plynů odpovídajícím způsobem podílela všechna odvětví.
- (13) Mokřady jsou účinné ekosystémy pro ukládání uhlíku. Ochrana a obnova mokřadů by tudíž mohla omezit emise skleníkových plynů v odvětví LULUCF. V této souvislosti by mělo být vzato v úvahu upřesnění k pokynům Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 ohledně mokřadů.
- (14) Za účelem zajištění příspěvku odvětví LULUCF k dosažení cíle Unie snížit emise o alespoň 40 % a dlouhodobého cíle Pařížské dohody je potřebný spolehlivý systém započítávání. K zajištění přesných záznamů o emisích a jejich pohlcování v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 (dále jen „pokyny IPCC“) by se měly využívat hodnoty vykazované ročně podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013⁽²⁾ pro kategorie využití půdy a přechod mezi kategoriemi využití půdy, čímž se zjednoduší postupy používané podle úmluvy UNFCCC a Kjótského protokolu. Půda, u níž dojde k přeměně na jinou kategorii využití půdy, by měla být považována za půdu v procesu přechodu na tuto kategorii po standardní dobu dvaceti let stanovenou v pokynech IPCC. Členské státy by se mohly odchýlit od této standardní doby pouze u zalesněné půdy a pouze v omezených případech odůvodněných na základě pokynů IPCC. Změny v pokynech IPCC ve znění přijatém konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody by se měly vhodným způsobem odrazit v příslušných požadavcích na vykazování podle tohoto nařízení.
- (15) V mezinárodně schválených pokynech IPCC se uvádí, že emise ze spalování biomasy v odvětví energetiky lze považovat za rovné nule pod podmínkou, že jsou tyto emise započteny v odvětví LULUCF. V Unii se emise ze spalování biomasy započítávají podle článku 38 nařízení Komise (EU) č. 601/2012⁽³⁾ a ustanovení obsažených v nařízení (EU) č. 525/2013 jako nulové, soulad s pokyny IPCC by byl tudíž zajištěn pouze tehdy, budou-li tyto emise přesně zohledněny v tomto nařízení.

(1) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 529/2013/EU ze dne 21. května 2013 o pravidlech započítávání týkajících se emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení v důsledku činností souvisejících s využíváním půdy, změnami ve využívání půdy a lesnictvím a o informacích o opatřeních týkajících se těchto činností (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 80).

(2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

(3) Nařízení Komise (EU) č. 601/2012 ze dne 21. června 2012 o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 181, 12.7.2012, s. 30).

- (16) Emise a pohlcení z lesní půdy závisejí na řadě přírodních faktorů, na dynamických charakteristických znacích lesů souvisejících s věkem, jakož i na předchozích i stávajících postupech obhospodařování, které se mezi členskými státy zásadně liší. Uplatnění referenčního roku by neumožnilo zohlednit tyto aspekty a jejich cyklické důsledky pro emise a pohlcování nebo meziroční variace emisí a pohlcování. Příslušná pravidla započítávání by namísto toho měla stanovit použití referenčních úrovní, aby se vyloučily vlivy přírodních faktorů a faktorů spjatých se zvláštnostmi jednotlivých zemí. Referenční úrovně pro lesy by měly zohledňovat jakoukoli nevyváženou věkovou strukturu lesů a neměly by nepatřičně omezovat budoucí míru obhospodařování lesů, a to s cílem zachovat nebo posílit dlouhodobé propady uhlíku. S ohledem na historickou situaci Chorvatska by mohla referenční úroveň pro lesy pro tento členský stát zohledňovat rovněž okupaci jeho území a válečnou a poválečnou situaci, které měly v referenčním období dopad na obhospodařování lesů. Příslušná pravidla započítávání zohledňují zásady udržitelného obhospodařování lesů stanovené ministerskou konferencí o ochraně lesů v Evropě („Forest Europe“).
- (17) Členské státy by měly Komisi předložit vnitrostátní plány započítávání pro lesnictví, včetně referenčních úrovní pro lesy. V případě neexistence mezinárodního přezkumu podle UNFCCC nebo Kjótského protokolu je nutno stanovit postup přezkumu s cílem zajistit transparentnost a zlepšit kvalitu započítávání v kategorii „obhospodařovaná lesní půda“.
- (18) Komise by při posuzování vnitrostátních plánů započítávání pro lesnictví, včetně v nich navrhovaných referenčních úrovní pro lesy, měla vycházet z osvědčených postupů a zkušeností s odbornými přezkumy podle UNFCCC, a to i ohledně účasti odborníků z členských států. Komise by měla zajistit, aby se odborníci z členských států podíleli na technické posuzování toho, zda byly navrhované referenční úrovně pro lesy stanoveny v souladu s kritérii a požadavky stanovenými v tomto nařízení. Výsledky technického posuzování by měly být předány pro informaci Stálému lesnickému výboru zřízenému rozhodnutím Rady 89/367/EHS⁽¹⁾. Komise by rovněž měla vést konzultace se zúčastněnými stranami a občanskou společností. Vnitrostátní plány započítávání pro lesnictví by měly být zveřejněny v souladu s příslušnými právními předpisy.
- (19) Vyšší míra udržitelného využívání výrobků z vytěženého dřeva může prostřednictvím substitučního účinku podstatně snížit emise a posílit pohlcování skleníkových plynů z atmosféry. Pravidla započítávání by měla zajistit, aby členské státy v záznamech v odvětví LULUCF přesně a transparentně zohlednily změny v zásobníku uhlíku z výrobků z vytěženého dřeva, jakmile k nim dojde, s cílem uznat a stimulovat větší využívání výrobků z vytěženého dřeva s dlouhou životností. Komise by měla poskytnout pokyny k otázkám týkajícím se metodiky započítávání pro výrobky z vytěženého dřeva.
- (20) Přírodní škodlivé činitele, jako jsou požáry, hmyzí škůdci nebo nákaza, extrémní povětrnostní jevy a škodliví činitelé geologického původu, nad nimiž nemají členské státy kontrolu a které ani podstatně neovlivňují, mohou v odvětví LULUCF vést k dočasným emisím skleníkových plynů nebo mohou způsobit reverzi předchozích pohlcení. Protože tato reverze může být způsobena rovněž rozhodnutími učiněnými v rámci obhospodařování, jako jsou rozhodnutí o těžbě nebo výsadbě stromů, mělo by toto nařízení zajistit, aby byly lidskou činností vyvolané reverze pohlcení vždy přesně zohledněny v záznamech v odvětví LULUCF. Toto nařízení by mělo členským státům mimoto poskytnout omezenou možnost vyloučit ze záznamů pro odvětví LULUCF emise způsobené škodlivými činiteli, které jsou mimo jejich kontrolu. Způsob, jakým členské státy uplatňují tato ustanovení, by však neměl vést k nepřiměřeně nízkému započítávání.
- (21) V závislosti na vnitrostátních preferencích by měly mít členské státy možnost zvolit odpovídající vnitrostátní politiky k dosažení svých závazků v odvětví LULUCF, včetně možnosti vyrovnání emisí z jedné kategorie využití půdy pohlceními z jiné kategorie využití půdy. Měly by mít rovněž možnost kumulovat čistá pohlcení v období 2021–2030. V zájmu zajištění dodržování tohoto nařízení by jako dodatečná možnost mělo být možné převádění na jiné členské státy a členské státy by měly mít možnost použít roční emisní přídělky stanovené podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842⁽²⁾. Využití flexibilit podle tohoto nařízení nenaruší celkovou úroveň ambicí cílů Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 89/367/EHS ze dne 29. května 1989, kterým se zřizuje Stálý lesnický výbor (Úř. věst. L 165, 15.6.1989, s. 14).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ze dne 30. května 2018 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 (viz strana 26 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (22) Lesy obhospodařované udržitelným způsobem obvykle vytvářejí propady, což přispívá ke zmírňování změny klimatu. V referenčním období 2000–2009 činila vykazovaná průměrná hodnota pohlcení propadu z lesní půdy v Unii jako celku 372 milionů tun ekvivalentu CO₂ ročně. Členské státy by měly odpovídajícím způsobem zajistit zachování a zvýšení propadů a rezervoarů, a to i z lesů, s cílem naplnit účel Pařížské dohody a dosáhnout ambiciózních cílů snížení emisí skleníkových plynů Unie do roku 2050.
- (23) Pohlcení z obhospodařované lesní půdy by měly být započteny oproti progresivní referenční úrovni pro lesy. Předpokládaný budoucí propad by měl vycházet z extrapolace postupů a intenzity obhospodařování lesů v rámci referenčního období. Snížení propadu vzhledem k úrovni by mělo být započítáno jako emise. Měly by se zohledňovat specifické vnitrostátní podmínky a postupy, jako je nižší než obvyklá míra těžby nebo stárnutí lesů v průběhu referenčního období.
- (24) Členské státy by měly mít k dispozici určitou flexibilitu, aby mohly dočasně zvýšit míru těžby v souladu s postupy udržitelného obhospodařování lesů, které jsou v souladu s cíli, jež byly stanoveny v Pařížské dohodě, za předpokladu, že v rámci Unie celkové emise nepřekročí celkové pohlcení v odvětví LULUCF. V rámci této flexibility by všem členským státům mělo být poskytnuto určité základní množství kompenzací vypočtené s využitím faktoru vyjádřeného jako procento jimi uváděného propadu v období 2000–2009 jako kompenzace za jimi započtené emise z obhospodařované lesní půdy. Mělo by se zajistit, aby kompenzace pro členské státy byla možná pouze do výše, při jejímž dosažení již lesy těchto členských států nebudou vytvářet propad.
- (25) Členské státy s vysokým pokrytím lesy ve srovnání s průměrem v Unii a zejména menší členské státy s vysokým pokrytím lesy jsou více než ostatní členské státy závislé na obhospodařované lesní půdě, aby mohly vyrovnat emise v dalších kategoriích započítávání využití půdy, a proto by byly zasaženy ve vyšší míře a jejich možnosti ke zvýšení svého pokrytí lesy by byly omezenější. Faktor kompenzace by se proto měl zvýšit na základě pokrytí lesy a celkové rozlohy tak, aby členským státům s velmi malou rozlohou a vysokým pokrytím lesy ve srovnání s průměrem v Unii byl poskytnut nejvyšší faktor kompenzace v referenčním období.
- (26) Ve svých závěrech ze zasedání konaného dne 9. března 2012 Rada uznala zvláštní situaci hustě zalesněných států. Tato situace se týká zejména omezených možností pro vyrovnání emisí pohlceními. Finsko jako nejhustěji zalesněný členský stát vzhledem ke svým specifickým zeměpisným charakteristikám čelí v tomto ohledu mimořádným obtížím. Proto by mu měla být umožněna omezená dodatečná kompenzace.
- (27) Členské státy by měly Komisi za účelem sledování jejich pokroku při plnění závazků podle tohoto nařízení a zajištění transparentnosti, přesnosti, jednotnosti, úplnosti a srovnatelnosti informací o emisích a pohlcování poskytovat příslušné údaje získané na základě inventury skleníkových plynů v souladu s nařízením (EU) č. 525/2013, a kontroly souladu podle tohoto nařízení by měly tyto údaje zohlednit. Pokud členský stát hodlá uplatnit flexibilitu s ohledem na obhospodařovanou lesní půdu podle tohoto nařízení, měl by do zprávy o souladu zahrnout vyšší kompenzace, kterou hodlá využít.
- (28) Komisi by měla být případně nápomocna Evropská agentura pro životní prostředí v souladu se svým ročním pracovním programem, pokud jde o systém každoročního vykazování emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení, posouzení informací o politikách a opatřeních a o národních odhadech, vyhodnocení plánovaných dodatečných politik a opatření a kontroly souladu, které Komise provádí podle tohoto nařízení
- (29) Za účelem zajištění náležitého započítávání transakcí podle tohoto nařízení, včetně využití flexibilit a sledování souladu, jakož i za účelem prosazování většího využívání dřevěných výrobků s dlouhou životností by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o technickou úpravu definic, včetně minimálních hodnot pro definici lesů, seznamy skleníkových plynů a zásobníky uhlíku, stanovení referenčních úrovní pro lesy platných pro členské státy na období 2021–2025 a 2026–2030, doplnění nových kategorií výrobků z vytěženého dřeva, revizi metodiky a požadavků na informace ohledně přírodních škodlivých činitelů na základě nejnovějších pokynů IPCC a o započítávání transakcí prostřednictvím unijního registru. Potřebná ustanovení týkající se započítávání transakcí by měla být obsažena v jediném nástroji spojujícím ustanovení o započítávání podle nařízení (EU) č. 525/2013, nařízení (EU) 2018/842, tohoto nařízení a směrnice 2003/87/ES. Obzvláště důležité je, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající

konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání expertních skupin Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

- (30) Komise by v rámci svého pravidelného vykazování podle nařízení (EU) č. 525/2013 měla rovněž posoudit výsledky facilitativního dialogu, který se uskuteční v roce 2018 v rámci UNFCC (dále jen „dialog Talanoa“). Toto nařízení by mělo být přezkoumáno v roce 2024 a poté každých pět let s cílem posoudit jeho celkové fungování. Tento přezkum by měl vycházet z výsledků dialogu Talanoa a globálního hodnocení podle Pařížské dohody. Rámec pro období po roce 2030 by měl být v souladu s dlouhodobými cíli a závazky přijatými v rámci Pařížské dohody.
- (31) V zájmu zajištění účinného, transparentního a nákladově efektivního vykazování a ověřování emisí skleníkových plynů a pohlcování a vykazování dalších informací potřebných k posouzení dodržování závazků členských států by do nařízení (EU) č. 525/2013 měly být začleněny požadavky na vykazování.
- (32) K usnadnění sběru údajů a zlepšení metodiky by využívání půdy mělo být inventarizováno a vykazováno pomocí geografického sledování každé půdní plochy, jež odpovídá systémům sběru údajů na vnitrostátní úrovni a na úrovni Unie. Při sběru údajů by měly být co nejlépe využívány stávající programy a studie Unie a členských států, včetně statistického průzkumu využití půdy a krajinného pokryvu (LUCAS), Evropského programu monitorování země Copernicus a Evropského navigačního družicového systému Galileo. Správa údajů, včetně jejich sdílení pro opětovné vykazování a šíření, by měla být v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES⁽²⁾.
- (33) Nařízení (EU) č. 525/2013 by mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (34) Rozhodnutí č. 529/2013/EU by se mělo nadále vztahovat na povinnosti započítávání a vykazování pro období započítávání od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2020. Pro období započítávání od 1. ledna 2021 by se mělo použít toto nařízení.
- (35) Rozhodnutí č. 529/2013/EU by mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (36) Jelikož cílů tohoto nařízení, zejména stanovení závazků členských států týkajících se odvětví LULUCF, které přispívají k dosažení cílů Pařížské dohody a k naplňování cíle Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů pro období 2021–2030, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se stanoví závazky členských států týkající se využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví (dále jen „LULUCF“), které přispívají k dosažení cílů Pařížské dohody a k naplňování cíle Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů pro období 2021–2030. Tímto nařízením se rovněž stanoví pravidla pro započítávání emisí a jejich pohlcování v důsledku LULUCF a kontrolu dodržování těchto závazků členskými státy (dále jen „kontrola souladu“).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na emise a pohlcování skleníkových plynů uvedených v oddílu A přílohy I tohoto nařízení, vykázané podle článku 7 nařízení (EU) č. 525/2013, k nimž dojde v kterékoli z níže uvedených kategorií započítávání využití půdy na území členských států:

a) v obdobích 2021–2025 a 2026–2030:

i) „zalesněná půda“: využití půdy vykazované jako orná půda, pastviny, mokřady, sídla nebo ostatní půda, které byly přeměněny na lesní půdu;

ii) „odlesněná půda“: využití půdy vykazované jako lesní půda, která byla přeměněna na ornou půdu, pastviny, mokřady, sídla nebo ostatní půdu;

iii) „obhospodařovaná orná půda“: využití půdy vykazované jako:

— orná půda zůstávající ornou půdou,

— pastviny, mokřady, sídla nebo ostatní půda přeměněné na ornou půdu, nebo

— orná půda přeměněná na mokřady, sídla nebo ostatní půdu;

iv) „obhospodařované pastviny“: využití půdy vykazované jako:

— pastviny zůstávající pastvinami,

— orná půda, mokřady, osídlení nebo ostatní půda přeměněné na pastviny, nebo

— pastviny přeměněné na mokřady, osídlení nebo ostatní půdu;

v) „obhospodařovaná lesní půda“: využití půdy vykazované jako lesní půda zůstávající lesní půdou;

b) od roku 2026: „obhospodařované mokřady“: využití půdy vykazované jako:

— mokřady zůstávající mokřady,

— sídla nebo ostatní půda přeměněná na mokřady, nebo

— mokřady přeměněné na sídla nebo ostatní půdu.

2. Během období 2021–2025 může členský stát do rozsahu svého závazku podle článku 4 tohoto nařízení zahrnout emise a pohlcení skleníkových plynů uvedených v oddíle A přílohy I tohoto nařízení, vykázané podle článku 7 nařízení (EU) č. 525/2013 a náležející z hlediska započítávání využití půdy na svém území do kategorie „obhospodařované mokřady“. Toto nařízení se vztahuje rovněž na tyto emise a pohlcení zahrnuté členským státem.

3. Pokud má členský stát v úmyslu zahrnout podle odstavce 2 obhospodařované mokřady do rozsahu svého závazku, uvědomí o tom Komisi do dne 31. prosince 2020.

4. V případě potřeby s ohledem na zkušenosti získané při uplatňování upřesnění IPCC k pokynům IPCC může Komise navrhnout, aby bylo povinné započítávání u obhospodařovaných mokřadů odloženo o dalších pět let.

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „propadem“ proces, činnost nebo mechanismus, při kterých se z atmosféry pohlcuje skleníkový plyn, aerosol či prekurzor skleníkového plynu;

- 2) „zdrojem“ proces, činnost nebo mechanismus, při kterých se do atmosféry uvolňuje skleníkový plyn, aerosol či prekurzor skleníkového plynu;
- 3) „zásobníkem uhlíku“ celek nebo část biogeochemického útvaru nebo systému na území členského státu, v němž se ukládá uhlík, jakýkoli prekurzor skleníkového plynu obsahující uhlík nebo jakýkoli skleníkový plyn obsahující uhlík;
- 4) „zásobou uhlíku“ objem uhlíku ukládaného v zásobníku uhlíku;
- 5) „výrobkem z vytěženého dřeva“ výrobek pocházející z těžby dřeva, který opustil místo, kde k těžbě dřeva dochází;
- 6) „lesem“ území definované minimálními hodnotami pro velikost plochy, korunový zápoj stromů nebo odpovídající stupeň zakmenění porostu a pro potenciální výšku stromu v dospělosti na místě růstu, jak jsou pro každý členský stát stanoveny v příloze II. Les zahrnuje oblasti se stromy včetně skupin rostoucích semenáčů nebo výsadby, které dosud nedosáhly minimálních hodnot pro korunový zápoj stromů, odpovídajícího stupně zakmenění porostu nebo uvedené minimální výšky, jak je stanoveno v příloze II, včetně jakékoli plochy, která obvykle tvoří součást zalesněné oblasti, ale na které dočasně v důsledku zásahu člověka, například těžby, nebo z přírodních příčin žádné stromy nejsou, ale u níž se očekává návrat k lesnímu porostu;
- 7) „referenční úroveň pro lesy“ odhad, vyjádřený v tunách ekvivalentu CO₂ ročně, průměrných ročních čistých emisí nebo pohlcení z obhospodařované lesní půdy na území daného členského státu v obdobích 2021–2025 a 2026–2030 na základě kritérií stanovených v tomto nařízení;
- 8) „poločasem rozkladu“ počet let, jehož je zapotřebí k tomu, aby se množství uhlíku uloženého v kategorii výrobků z vytěženého dřeva snížilo na polovinu své původní hodnoty;
- 9) „přírodními škodlivými činiteli“ události nebo faktory jiného než antropogenního původu, jež způsobují značný objem emisí v lesích a nad jejichž výskytem v lesích nemá daný členský stát kontrolu, a pokud tento členský stát není objektivně schopen významně omezit vliv těchto událostí nebo faktorů na emise, a to ani poté, co k jejich výskytu došlo;
- 10) „okamžitou oxidací“ metoda započítávání, která předpokládá, že k uvolnění celkového množství uhlíku uloženého ve výrobcích z vytěženého dřeva do atmosféry dochází v době těžby.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16 za účelem změny nebo zrušení definic uvedených v odstavci 1 tohoto článku nebo doplnění nových definic za účelem přizpůsobení uvedeného odstavce vědeckému vývoji nebo technickému pokroku a za účelem zajištění souladu mezi těmito definicemi a případnými změnami příslušných definic uvedených v pokynech IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody.

Článek 4

Závazky

Pro období 2021–2025 a 2026–2030 každý členský stát s přihlédnutím k flexibilitám stanoveným v člancích 12 a 13 zajistí, aby emise nepřekračovaly pohlcení, přičemž příslušný výpočet je součtem celkových emisí a celkových pohlcení na jeho území ve všech kategoriích započítávání využití půdy uvedených v článku 2 společně, započítaných v souladu s tímto nařízením.

Článek 5

Obecná pravidla započítávání

1. Každý členský stát vypracuje a vede záznamy, které přesně zachycují emise a pohlcení vyplývající z kategorií započítávání využití půdy uvedených v článku 2. Členské státy zajistí přesnost, úplnost, jednotnost, srovnatelnost a transparentnost svých záznamů a ostatních údajů stanovených v tomto nařízení. Členské státy označí emise kladným znaménkem (+) a pohlcení záporným znaménkem (-).

2. Členské státy zabrání zdvojenému započítání emisí nebo pohlcení, zejména tak, že zajistí, aby emise a pohlcení nebyly započítávány u více než jedné kategorie započítávání využití půdy.
3. Dojde-li ke změně ve využívání půdy, převedou členské státy po 20 letech ode dne této změny, lesní půdu, ornou půdu, pastviny, mokřady, sídla a ostatní půdu z kategorie takovéto půdy přeměněné na jiný typ půdy do kategorie takovéto půdy zůstávající stejným typem půdy.
4. Členské státy ve svých záznamech zahrnou pro každou kategorii započítávání využití půdy veškeré změny zásob uhlíku v zásobnících uhlíku uvedených v oddílu B přílohy I. Členské státy se mohou rozhodnout, že do svých záznamů nezahrnou změny zásob uhlíku v zásobnících uhlíku, není-li zásobník uhlíku zdrojem. Tato možnost nezahrnout změny zásob uhlíku se nevztahuje na zásobníky uhlíku z nadzemní biomasy, mrtvé dřevní hmoty a výrobky z vytěženého dřeva v rámci kategorie započítávání využití půdy „obhospodařovaná lesní půda“.
5. Členské státy vedou úplnou a přesnou evidenci všech údajů použitých při přípravě svých záznamů.
6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16 za účelem změny přílohy I za účelem zohlednění změn v pokynech IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody.

Článek 6

Započítávání zalesněné půdy a odlesněné půdy

1. Členské státy započítávají emise a pohlcení v důsledku zalesněné a odlesněné půdy jako celkové emise a celková pohlcení pro každý rok v obdobích 2021–2025 a 2026–2030.
2. Odchylně od čl. 5 odst. 3 může členský stát, dojde-li ke změně ve využívání půdy z orné půdy, pastvin, mokřadů, sídel nebo ostatní půdy na lesní půdu, převést tuto půdu z kategorie „půda přeměněná na lesní půdu“ do kategorie „lesní půda zůstávající lesní půdou“ po 30 letech ode dne této změny, pokud je takový krok náležitě odůvodněn na základě pokynů IPCC.
3. Při výpočtech emisí a pohlcení v důsledku zalesněné a odlesněné půdy určí každý členský stát plochu lesa podle parametrů uvedených v příloze II.

Článek 7

Započítávání obhospodařované orné půdy, obhospodařovaných pastvin a obhospodařovaných mokřadů

1. Každý členský stát započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařované orné půdy vypočítané jako emise a pohlcení v obdobích 2021–2025 a 2026–2030 s odečtením hodnoty získané vynásobením průměrných ročních emisí a pohlcení v důsledku obhospodařované orné půdy v daném členském státě v referenčním období 2005–2009 pěti.
2. Každý členský stát započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařované pastviny vypočítané jako emise a pohlcení v obdobích 2021–2025 a 2026–2030 s odečtením hodnoty získané vynásobením průměrných ročních emisí a pohlcení v důsledku obhospodařované pastviny v daném členském státě v referenčním období 2005–2009 pěti.
3. Během období 2021–2025 členské státy, které podle čl. 2 odst. 2 zahrnou do rozsahu svého závazku obhospodařované mokřady, a během období 2026–2030 všechny členské státy započtou emise a pohlcení v důsledku obhospodařovaných mokřadů vypočítané jako emise a pohlcení v příslušných obdobích s odečtením hodnoty získané vynásobením průměrných ročních emisí a pohlcení v důsledku obhospodařovaných mokřadů v daném členském státě v referenčním období 2005–2009 pěti.

4. Během období 2021–2025 členské státy, které se rozhodly nezahrnout podle čl. 2 odst. 2 obhospodařované mokřady do svého závazku, přesto vykážou Komisi emise a pohlcování z využití půdy vykazované jako:

- a) mokřady zůstávající mokřady,
- b) sídla nebo ostatní půda přeměněné na mokřady, nebo
- c) mokřady přeměněné na sídla nebo ostatní půdu.

Článek 8

Započítávání pro obhospodařovanou lesní půdu

1. Každý členský stát započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařované lesní půdy vypočítané jako emise a pohlcení v obdobích 2021–2025 a 2026–2030 s odečtením hodnoty získané vynásobením referenční úrovně pro lesy daného členského státu pěti.

2. Je-li výsledek výpočtu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku ve vztahu k referenční úrovni pro lesy určitého členského státu záporný, zahrne dotčený členský stát do svých záznamů o obhospodařované lesní půdě celková čistá pohlcení odpovídající maximálně 3,5 % emisí daného členského státu ve svém referenčním roce nebo referenčním období podle přílohy III vynásobeným pěti. Toto omezení se nevztahuje na čistá pohlcení ze zásobníků uhlíku mrtvé dřevní hmoty a výrobků z vytěženého dřeva, s výjimkou kategorie „papír“ uvedené v čl. 9 odst. 1 písm. a), v rámci kategorie započítávání využití půdy „obhospodařovaná lesní půda“.

3. Členské státy předloží Komisi své vnitrostátní plány započítávání pro lesnictví včetně navrhované referenční úrovně pro lesy do 31. prosince 2018 pro období 2021–2025 a do 30. června 2023 pro období 2026–2030. Vnitrostátní plán započítávání pro lesnictví musí obsahovat všechny prvky uvedené v oddílu B přílohy IV a zveřejní se, a to i prostřednictvím internetu.

4. Členské státy stanoví svou referenční úroveň pro lesy na základě kritérií stanovených v oddílu A přílohy IV. V případě Chorvatska může referenční úroveň pro lesy kromě kritérií uvedených v oddílu A přílohy IV zohledňovat rovněž okupaci jeho území a dobu války a poválečnou situaci, které měly v referenčním období dopad na obhospodařování lesů.

5. Referenční úroveň pro lesy je založena na zachování postupů udržitelného obhospodařování lesů, jak je v období 2000–2009 zdokumentováno s ohledem na dynamické charakteristické znaky lesů související s věkem lesů v členských státech s využitím nejlepších dostupných údajů.

Referenční úroveň pro lesy stanovené podle prvního pododstavce zohlední budoucí dopad dynamických charakteristik lesů souvisejících s věkem, aby nedocházelo k nepřiměřenému omezování obhospodařování lesů jakožto základního prvku postupu udržitelného obhospodařování lesů s cílem zachovat nebo posílit dlouhodobé propady uhlíku.

Členské státy doloží konzistentnost metod a údajů použitých k určení navrhované referenční úrovně pro lesy ve vnitrostátním plánu započítávání pro lesnictví a metod a údajů použitých při vykazování obhospodařované lesní půdy.

6. Komise za konzultace s odborníky jmenovanými členskými státy provede technické posouzení vnitrostátních plánů započítávání pro lesnictví předložených členskými státy v souladu s odstavcem 3 tohoto článku s cílem posoudit, nakolik byly navrhované referenční úrovně pro lesy stanoveny v souladu se zásadami a požadavky uvedenými v odstavcích 4 a 5 tohoto článku a v čl. 5 odst. 1. Komise rovněž vede konzultace se zúčastněnými stranami a občanskou společností. Komise zveřejní souhrnnou zprávu o provedené práci, včetně názorů vyjádřených odborníky jmenovanými členskými státy, a závěry vyplývající z této zprávy.

Je-li to nutné, Komise vydá technická doporučení určená členskými státy, která budou odrážet závěry technického posouzení, aby se usnadnila technická revize navrhovaných referenčních úrovní pro lesy. Komise tato technická doporučení zveřejní.

7. Členské státy oznámí Komisi své revidované navrhované referenční úrovně pro lesy vycházející v nezbytných případech z technických posouzení a případně z technických doporučení, a to do 31. prosince 2019 pro období 2021–2025 a do 30. června 2024 pro období 2026–2030. Komise navrhované referenční úrovně pro lesy, které jí oznámily členské státy, zveřejní.

8. Na základě navrhovaných referenčních úrovní pro lesy, které předložily členské státy, technického posouzení provedeného podle odstavce 6 tohoto článku a případně revidované navrhované referenční úrovně pro lesy předložené podle odstavce 7 tohoto článku přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16, kterými se mění příloha IV za účelem stanovení referenčních úrovní pro lesy, které budou členské státy uplatňovat v obdobích 2021–2025 a 2026–2030.

9. Pokud členský stát nepředloží Komisi svou referenční úroveň pro lesy ve lhůtách uvedených v odstavci 3 tohoto článku a případně v odstavci 7 tohoto článku, Komise přijme v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci pozměňující přílohu IV s cílem stanovit referenční úroveň pro lesy, kterou má tento členský stát uplatňovat v období 2021–2025 nebo v období 2026–2030, a to na základě případného technického posouzení provedeného podle odstavce 6 tohoto článku.

10. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavcích 8 a 9 se přijmou do 31. října 2020 pro období 2021–2025 a do 30. dubna 2025 pro období 2026–2030.

11. K zajištění konzistentnosti uvedené v odst. 5 třetím pododstavci tohoto článku předloží členské státy Komisi v případě nutnosti technické opravy, které nevyžadují změny aktů v přenesené pravomoci přijatých podle odstavců 8 nebo 9 tohoto článku, a to nejpozději ve lhůtách uvedených v čl. 14 odst. 1.

Článek 9

Započítávání výrobků z vytěženého dřeva

1. Na základě výpočtů v souladu s funkcí rozkladu prvního řádu a s využitím metodik a výchozích hodnot poločasu rozkladu podle přílohy V členské státy ve svých záznamech podle čl. 6 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 týkajících se výrobků z vytěženého dřeva zohlední emise a pohlcení plynoucí ze změn v zásobníku uhlíku z výrobků z vytěženého dřeva spadajících do následujících kategorií:

a) papír;

b) dřevěné desky;

c) řezivo.

2. Komise přijme v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci za účelem změny odstavce 1 tohoto článku a přílohy V doplněním nových kategorií výrobků z vytěženého dřeva, které pohlcují uhlík, a to na základě pokynů IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody, a při zajištění ekologické vyváženosti.

3. Členské státy mohou určit výrobky z materiálů na bázi dřeva, včetně kůry, které spadají do stávajících a nových kategorií uvedených v odstavcích 1 a 2 na základě pokynů IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody, za předpokladu, že dostupné údaje jsou transparentní a ověřitelné.

Článek 10

Započítávání přírodních škodlivých činitelů

1. Na konci každého z období 2021–2025 a 2026–2030 mohou členské státy vyjmout ze svých záznamů pro zalesněnou půdu a obhospodařovanou lesní půdu emise skleníkových plynů v důsledku přírodních škodlivých činitelů, které překračují průměrné emise způsobené přírodními škodlivými činiteli v období 2001–2020, po odstranění krajních statistických hodnot (dále jen „úroveň pozadí“). Tato úroveň pozadí se vypočte v souladu s tímto článkem a přílohou VI.

2. Pokud členský stát použije odstavec 1:
 - a) předloží Komisi informace o úrovni pozadí pro kategorie započítávání využití půdy uvedené v odstavci 1 a o údajích a metodikách použitých v souladu s přílohou VI; a
 - b) až do roku 2030 vyloučí ze započítávání všechna následná pohlčení pro půdy zasažené přírodními škodlivými činiteli.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci za účelem změny přílohy VI k revizi metodiky a požadavků na informace uvedených ve zmíněné příloze s cílem zohlednit změny v pokynech IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody.

Článek 11

Flexibilita

1. Členský stát může rozhodnout, že využije:
 - a) obecnou flexibilitu stanovenou v článku 12; a
 - b) flexibilitu obhospodařované lesní půdy stanovenou v článku 13 ke splnění závazku uvedeného v článku 4.
2. Pokud některý členský stát neplní požadavky na monitorování stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. da) nařízení (EU) č. 525/2013, ústřední správce jmenovaný podle článku 20 směrnice 2003/87/ES (dále jen „ústřední správce“) dočasně danému členskému státu zakáže převod nebo započtení podle čl. 12 odst. 2 a 3 tohoto nařízení nebo využití flexibility podle článku 13 tohoto nařízení.

Článek 12

Obecná flexibilita

1. Pokud celkové emise v některém členském státě překročí celková pohlčení a tento členský stát se rozhodl využít pro sebe flexibilitu a požádal o vymazání ročních emisních přidělů podle nařízení (EU) 2018/842, zohlední se toto množství vymazaných emisních přidělů ve vztahu k plnění závazku tohoto členského státu podle článku 4 tohoto nařízení.
2. Pokud celková pohlčení v některém členském státě překračují celkové emise po odečtení případného množství zohledněného podle článku 7 nařízení (EU) 2018/842, může tento členský stát převést zbývající množství pohlčení na jiný členský stát. Převedené množství se zohlední při posuzování plnění závazku tohoto jiného členského státu podle článku 4 tohoto nařízení.
3. Pokud celková pohlčení v některém členském státě překračují celkové emise v období 2021–2025 po odečtení případného množství zohledněného podle článku 7 nařízení (EU) 2018/842 nebo převedeného na jiný členský stát podle odstavce 2 tohoto článku, může tento členský stát započítat zbývající množství pohlčení do období 2026–2030.
4. Aby se zabránilo zdvojenému započítávání, odečte se množství čistých pohlčení zohledněné podle článku 7 nařízení (EU) 2018/842 od množství daného členského státu, které je k dispozici pro převod na jiný členský stát nebo pro započítání podle odstavců 2 a 3 tohoto článku.

Článek 13

Flexibilita obhospodařované lesní půdy

1. Pokud jsou v určitém členském státě celkové emise v kategoriích započítávání využití půdy uvedených v článku 2 při započítávání v souladu s tímto nařízením vyšší než celková pohlčení, může tento členský stát za účelem dodržení článku 4 využít flexibilitu obhospodařované lesní půdy stanovenou tímto článkem.

2. Je-li výsledek výpočtu podle čl. 8 odst. 1 kladný, je dotčený členský stát oprávněn kompenzovat tyto emise za předpokladu, že:

- a) tento členský stát do své strategie předložené podle článku 4 nařízení (EU) č. 525/2013 zahrnul již prováděná nebo plánovaná konkrétní opatření s cílem zajistit zachování nebo případně zvýšení propadů a rezervoárů z lesů a
- b) v období, pro něž tento členský stát hodlá využít kompenzaci, nepřekračují celkové emise v rámci Unie celková pohlčení v kategoriích započítávání využití půdy uvedených v článku 2 tohoto nařízení. Komise zajistí, aby se při posuzování toho, zda celkové emise v rámci Unie nepřekračují celková pohlčení, zabránilo zdvojenému započítávání v členských státech, zejména při uplatňování flexibilit stanovených tímto nařízením a nařízením (EU) 2018/842.

3. Pokud jde o výši kompenzace, může dotčený členský stát kompenzovat pouze:

- a) propady započtené jako emise oproti jeho referenční úrovni pro lesy a
- b) do maximální výše kompenzace pro tento členský stát podle přílohy VII na období 2021–2030.

4. Finsko může kompenzovat emise až do výše 10 milionů tun ekvivalentu CO₂ za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené v odst. 2 písm. a) a b).

Článek 14

Kontrola souladu

1. Do 15. března 2027 pro období 2021–2025 a do 15. března 2032 pro období 2026–2030 předloží členské státy Komisi zprávu o souladu obsahující bilance celkových emisí a celkových pohlčení za příslušné období pro každou kategorii započítávání využití půdy stanovenou v článku 2, a to s použitím pravidel započítávání stanovených v tomto nařízení.

Tyto zprávy musí rovněž obsahovat, v příslušných případech, podrobnosti o záměru využít flexibility podle článku 11 a související množství nebo o skutečném využití těchto flexibilit a souvisejících množství.

2. Komise provede komplexní přezkum zpráv o souladu, stanovených v odstavci 1 tohoto článku, pro účely posouzení souladu s článkem 4.

3. Komise vypracuje v roce 2027 zprávu za období 2021–2025 a v roce 2032 zprávu za období 2026–2030 týkající se celkových unijních emisí a celkových pohlčení skleníkových plynů pro každou z kategorií započítávání využití půdy uvedených v článku 2 vypočtených jako celkové vykázané emise a celkové vykázané propady za dané období s odečtením hodnoty získané vynásobením průměrných ročních vykazovaných emisí a pohlčení Unie v období 2000–2009 pěti.

4. Evropská agentura pro životní prostředí je Komisi nápomocna při uplatňování rámce pro monitorování a zajištění souladu podle tohoto článku v souladu s jejím ročním pracovním programem.

Článek 15

Registr

1. Komise přijme v souladu s článkem 16 tohoto nařízení akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení s cílem stanovit pravidla pro zaznamenávání množství emisí a pohlčení pro každou kategorii započítávání využití půdy v jednotlivých členských státech a zajistit přesné započítávání při uplatňování flexibilit podle článků 12 a 13 tohoto nařízení prostřednictvím registru Unie zřízeného podle článku 10 nařízení (EU) č. 525/2013.

2. Ústřední správce provede automatickou kontrolu každé transakce podle tohoto nařízení a v případě potřeby transakce zastaví, aby bylo zajištěno, že nedochází k žádným nesrovnalostem.
3. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 se zpřístupňují veřejnosti.

Článek 16

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3 odst. 2, čl. 5 odst. 6, čl. 8 odst. 8 a 9, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 3 a čl. 15 odst. 1 je svěřena Komisi na dobu pěti let počínaje dnem 9. července 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 2, čl. 5 odst. 6, čl. 8 odst. 8 a 9, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 3 a čl. 15 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3 odst. 2, čl. 5 odst. 6, čl. 8 odst. 8 a 9, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 3 a čl. 15 odst. 1 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 17

Přezkum

1. Toto nařízení je předmětem přezkumu, mimo jiné s ohledem na vývoj na mezinárodní úrovni a na úsilí vynakládané za účelem dosažení dlouhodobých cílů Pařížské dohody.

Na základě zjištění zprávy vypracované podle čl. 14 odst. 3 a výsledků posouzení provedeného podle čl. 13 odst. 2 písm. b) Komise případně předloží návrhy s cílem zajistit integritu cíle Unie v oblasti celkového snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 a jeho příspěvku k cílům Pařížské dohody.

2. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do šesti měsíců po každém globálním hodnocení dohodnutém podle článku 14 Pařížské dohody zprávu o fungování tohoto nařízení, zahrnující v příslušných případech posouzení dopadů flexibility uvedených v článku 11, jakož i o příspěvku tohoto nařízení k cíli Unie v oblasti celkového snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 a o jeho příspěvku k cílům Pařížské dohody, zejména pokud jde o potřebu dalších politik a opatření Unie, včetně rámce na období po roce 2030, s ohledem na nezbytné posílení snižování emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení v Unii, a v případě potřeby předloží návrhy.

Článek 18

Změny nařízení (EU) č. 525/2013

Nařízení (EU) č. 525/2013 se mění takto:

1) V článku 7 se odstavec 1 mění takto:

a) vkládá se nové písmeno, které zní:

„da) od roku 2023 své emise a pohlcení, na něž se vztahuje článek 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 (*) v souladu s metodikami stanovenými v příloze IIIa tohoto nařízení;

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ze dne 30. května 2018 o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 1).“;

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Členský stát může požádat Komisi o udělení výjimky z písmene da) prvního pododstavce, chce-li použít jinou metodiku, než která je stanovena v příloze IIIa, pokud se požadovaného zlepšení metodiky nepodařilo dosáhnout včas tak, aby mohlo být zlepšení zohledněno v inventurách skleníkových plynů za období 2021–2030, nebo pokud by náklady na zlepšení metodiky byly v porovnání s přínosy plynoucími z jejího uplatňování za účelem zlepšení započítávání emisí a jejich pohlcování neúměrně vysoké vzhledem k malému významu emisí a jejich pohlcování z příslušných zásobníků uhlíku. Členské státy, které chtějí této výjimky využít, podají Komisi do 31. prosince 2020 odůvodněnou žádost, v níž uvedou, do kdy by zlepšení metodiky mohlo být provedeno, nebo navrhovanou alternativní metodiku nebo obojí, a dále posouzení možných dopadů na přesnost započítávání. Komise si může vyžádat, aby jí byly v konkrétní přiměřené lhůtě předloženy doplňující informace. Shledá-li Komise, že je žádost opodstatněná, výjimku udělí. Pokud Komise žádost zamítne, své rozhodnutí odůvodní.“.

2) V čl. 13 odst. 1 písm. c) se doplňuje nový bod, který zní:

„viii) od roku 2023 informace o vnitrostátních politikách a opatřeních provedených za účelem plnění jejich povinností podle nařízení (EU) 2018/841 a informace o dalších plánovaných vnitrostátních politikách a opatřeních k omezení emisí skleníkových plynů nebo zvýšení propadů nad rámec jejich závazků podle uvedeného nařízení“.

3) V čl. 14 odst. 1 se vkládá nové písmeno, které zní:

„ba) od roku 2023 celkové odhady skleníkových plynů a samostatné odhady předpokládaných emisí skleníkových plynů a pohlcení, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2018/841“.

4) Vkládá se nová příloha, která zní:

„PŘÍLOHA IIIA

Metodiky monitorování a vykazování podle čl. 7 odst. 1 písm. da)

Přístup č. 3: Zeměpisně přesné údaje o změnách ve využívání půdy v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006.

Metodika úrovně přesnosti 1 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006.

V případě emisí a pohlcení pro zásobník uhlíku představující nejméně 25–30 % emisí nebo pohlcení v kategorii zdroje nebo propadu, jež je v národním inventurním systému členského státu upřednostněna, jelikož její odhad má významný vliv na celkovou inventuru skleníkových plynů v dané zemi z hlediska absolutní úrovně emisí a pohlcení, trendů emisí a pohlcení nebo nejistoty s ohledem na emise a pohlcení v kategoriích využití půdy, alespoň metodika úrovně 2 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006.

Členské státy se vybízejí, aby uplatňovaly metodiku úrovně přesnosti 3 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006.“.

Článek 19

Změna rozhodnutí č. 529/2013/EU

Rozhodnutí č. 529/2013/EU se mění takto:

- 1) V čl. 3 odst. 2 se první pododstavec zrušuje.
- 2) V článku 6 se odstavec 4 zrušuje.

Článek 20

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 30. května 2018.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
L. PAVLOVA

PŘÍLOHA I

SKLENÍKOVÉ PLYNY A ZÁSObNÍKY UHLÍKU

A. Skleníkové plyny podle článku 2:

- a) oxid uhličitý (CO₂);
- b) methan (CH₄);
- c) oxid dusný (N₂O)

Tyto skleníkové plyny se vyjadřují v tunách ekvivalentu CO₂ podle nařízení (EU) č. 525/2013.

B. Zásobníky uhlíku podle čl. 5 odst. 4:

- a) nadzemní biomasa;
 - b) podzemní biomasa;
 - c) odpad;
 - d) mrtvá dřevní hmota;
 - e) organický uhlík v půdě;
 - f) výrobky z vytěženého dřeva v kategoriích započítávání využití půdy „zalesněná půda“ a „obhospodařovaná lesní půda“.
-

PŘÍLOHA II

PARAMETRY PRO MINIMÁLNÍ HODNOTY PRO VELIKOST PLOCHY, KORUNOVÝ ZÁPOJ STROMŮ A VÝŠKU STROMŮ

Členský stát	Plocha (ha)	Korunový zápoj stromů (%)	Výška stromu (m)
Belgie	0,5	20	5
Bulharsko	0,1	10	5
Česká republika	0,05	30	2
Dánsko	0,5	10	5
Německo	0,1	10	5
Estonsko	0,5	30	2
Irsko	0,1	20	5
Řecko	0,3	25	2
Španělsko	1,0	20	3
Francie	0,5	10	5
Chorvatsko	0,1	10	2
Itálie	0,5	10	5
Kypr	0,3	10	5
Lotyšsko	0,1	20	5
Litva	0,1	30	5
Lucembursko	0,5	10	5
Maďarsko	0,5	30	5
Malta	1,0	30	5
Nizozemsko	0,5	20	5
Rakousko	0,05	30	2
Polsko	0,1	10	2
Portugalsko	1,0	10	5
Rumunsko	0,25	10	5
Slovinsko	0,25	30	2
Slovensko	0,3	20	5
Finsko	0,5	10	5
Švédsko	0,5	10	5
Spojené království	0,1	20	2

PŘÍLOHA III

REFERENČNÍ ROKY NEBO OBDOBÍ PRO ÚČELY VÝPOČTU STROPU PODLE ČL. 8 ODS. 2

Členský stát	Referenční rok/období
Belgie	1990
Bulharsko	1988
Česká republika	1990
Dánsko	1990
Německo	1990
Estonsko	1990
Irsko	1990
Řecko	1990
Španělsko	1990
Francie	1990
Chorvatsko	1990
Itálie	1990
Kypr	1990
Lotyšsko	1990
Litva	1990
Lucembursko	1990
Maďarsko	1985–87
Malta	1990
Nizozemsko	1990
Rakousko	1990
Polsko	1988
Portugalsko	1990
Rumunsko	1989
Slovinsko	1986
Slovensko	1990
Finsko	1990
Švédsko	1990
Spojené království	1990

PŘÍLOHA IV

VNITROSTÁTNÍ PLÁN ZAPOČÍTÁVÁNÍ PRO LESNICTVÍ OBSAHUJÍCÍ REFERENČNÍ ÚROVEŇ PRO LESY STANOVENOU PRO DANÝ ČLENSKÝ STÁT

A. Kritéria a pokyny pro určení referenční úrovně pro lesy

Referenční úroveň členského státu pro lesy se určí podle těchto kritérií:

- a) referenční úroveň musí být v souladu s cílem týkajícím se dosažení rovnováhy mezi antropogenními emisemi ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů ve druhé polovině tohoto století, včetně posílení potenciálního pohlcování stárnocími lesními porosty, které jinak mohou vykazovat postupně se snižující propady;
- b) referenční úroveň zajistí, aby byla ze započítávání vyloučena pouhá existence zásob uhlíku;
- c) referenční úroveň by měla zajistit spolehlivé a důvěryhodné započítávání, aby bylo zaručeno, že jsou řádně započteny emise a pohlcení v důsledku používání biomasy;
- d) referenční úroveň musí zahrnovat zásobník uhlíku výrobků z vytěženého dřeva a umožnit tak srovnání mezi předpokladem týkajícím se okamžité oxidace a uplatněním funkce rozkladu prvního řádu a hodnot poločasu rozkladu;
- e) předpokládá se konstantní poměr mezi využíváním lesní biomasy v pevném stavu a energetickým využíváním lesní biomasy, jak je doloženo v období 2000–2009;
- f) referenční úroveň by měla být v souladu s cílem spočívajícím v přispění k zachování biologické rozmanitosti a udržitelnému využívání přírodních zdrojů, jak je stanoveno ve strategii EU v oblasti lesnictví, vnitrostátních politikách členských států v oblasti lesnictví a strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti;
- g) referenční úroveň musí být v souladu s národními odhady antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů vykázanými podle nařízení (EU) č. 525/2013;
- h) referenční úroveň musí být v souladu s inventurami skleníkových plynů a příslušnými historickými údaji a jsou posouzeny na základě transparentních, úplných, konzistentních, srovnatelných a přesných informací. Model použitý k sestavení referenční úrovně musí být schopen reprodukovat historické údaje z národní inventury skleníkových plynů.

B. Prvky vnitrostátního plánu započítávání pro lesnictví

Vnitrostátní plán započítávání pro lesnictví předložený podle článku 8 musí obsahovat tyto prvky:

- a) obecný popis sestavení referenční úrovně pro lesy a popis toho, jak byla zohledněna kritéria stanovená v tomto nařízení;
- b) určení zásobníků uhlíku a skleníkových plynů, které byly zahrnuty do referenční úrovně pro lesy, důvody nezahrnutí určitého zásobníku uhlíku při stanovení referenční úrovně pro lesy a prokázání souladu mezi zásobníky uhlíku zahrnutými do referenční úrovně pro lesy;
- c) popis přístupů, metod a modelů, včetně kvantitativních informací, které byly použity při stanovení referenční úrovně pro lesy, a to v souladu s poslední předloženou zprávou o národní inventuře a popis dokumentace o udržitelných postupech a intenzitě obhospodařování lesů, jakož i o přijatých politikách na vnitrostátní úrovni;
- d) informace ohledně toho, jak se má na základě různých scénářů politiky podle očekávání vyvíjet míra těžby;

- e) popis toho, jak byly při stanovení referenční úrovně pro lesy zohledněny jednotlivé níže uvedené prvky:
- i) obhospodařovaná plocha lesů;
 - ii) emise a pohlcení z lesů a výrobků z vytěženého dřeva podle inventur skleníkových plynů a příslušných historických údajů;
 - iii) charakteristika lesů, včetně dynamických charakteristických znaků lesů souvisejících s věkem, přírůstků, délky střídání a jiných informací o činnostech v rámci obhospodařování lesů podle scénáře bez opatření;
 - iv) historická a budoucí míra těžby v rozčlenění na energetické a neenergetické účely.
-

PŘÍLOHA V

FUNKCE ROZKLADU PRVNÍHO ŘÁDU, METODIKY A VÝCHOZÍ HODNOTY POLOČASU ROZKLADU PRO VÝROBKÝ Z VYTĚŽENÉHO DŘEVA

Metodické otázky

- Nelze-li rozlišovat mezi výrobky z vytěženého dřeva v kategoriích započítávání využití půdy „zalesněná půda“ a „obhospodařovaná lesní půda“, může se členský stát rozhodnout, že výrobky z vytěženého dřeva započítá na základě předpokladu, že ke všem emisím a pohlcením došlo na obhospodařované lesní půdě.
- Výrobky z vytěženého dřeva na skládkách pevného odpadu a výrobky z vytěženého dřeva, které byly vytěženy pro energetické účely, se započítají na základě okamžité oxidace.
- Dovážející členský stát nezapočítá dovážené výrobky z vytěženého dřeva, a to bez ohledu na jejich původ („produkční přístup“).
- V případě vyvážených výrobků z vytěženého dřeva se údaji specifickými pro danou zemi rozumějí hodnoty poločasu rozkladu specifické pro danou zemi a využití výrobků z vytěženého dřeva v dovážející zemi.
- Hodnoty poločasu rozkladu pro výrobky z vytěženého dřeva uváděné na trh v Unii specifické pro danou zemi by se neměly odchylovat od hodnot použitých dovážejícím členským státem.
- Výhradně pro informační účely mohou členské státy do předkládaných údajů zahrnout údaje o poměrném množství dřeva použitého pro energetické účely, jež bylo dovezeno ze zemí mimo Unii, a země původu tohoto dřeva.

Členské státy mohou místo metodik a výchozích hodnot poločasu rozkladu uvedených v této příloze použít metodiky a hodnoty poločasu rozkladu specifické pro jednotlivé země za předpokladu, že tyto metodiky a hodnoty jsou stanoveny na základě transparentních a ověřitelných údajů a že použité metodiky jsou přinejmenším stejně podrobné a přesné jako metodiky uvedené v této příloze.

Výchozí hodnoty poločasu rozkladu:

Poločasem rozkladu se rozumí počet let, jenž je zapotřebí k tomu, aby se množství uhlíku uloženého v kategorii výrobků z vytěženého dřeva snížilo na polovinu své původní hodnoty.

Výchozí hodnoty poločasu rozkladu jsou:

- a) 2 roky pro papír;
- b) 25 let pro dřevěné desky;
- c) 35 let pro řezivo.

Členské státy mohou určit dřevěné výrobky, včetně kůry, v rámci kategorií uvedených výše v bodech a), b) a c) na základě pokynů IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody, za předpokladu, že dostupné údaje jsou transparentní a ověřitelné. Členské státy mohou rovněž použít podkategorie kterékoli z uvedených kategorií, jež jsou specifické pro danou zemi.

PŘÍLOHA VI

VÝPOČET ÚROVNÍ POZADÍ PRO PŘÍRODNÍ ŠKODLIVÉ ČINITELE

1. Pro výpočet úrovně pozadí jsou poskytnuty tyto informace:
 - a) historické úrovně emisí způsobených přírodními škodlivými činiteli;
 - b) typy přírodních škodlivých činitelů zahrnutých do odhadu;
 - c) odhady celkových ročních emisí pro tyto typy přírodních škodlivých činitelů na období 2001–2020, a to podle kategorií započítávání využití půdy;
 - d) doložení konzistentnosti časové řady ve všech relevantních parametrech, včetně minimální plochy, metodik odhadu emisí, pokrytí zásobníků uhlíku a plynů.
2. Úroveň pozadí se vypočítá jako průměr časové řady 2001–2020 s výjimkou všech roků, v nichž byly zaznamenány abnormální úrovně emisí, tj. s výjimkou všech krajních statistických hodnot. Určování krajních statistických hodnot se provádí takto:
 - a) vypočte se hodnota aritmetického průměru a směrodatná odchylka celé časové řady 2001–2020;
 - b) z časové řady se vyjmou všechny roky, v nichž roční emise překračují dvojnásobek směrodatné odchylky od průměru;
 - c) znovu se vypočte hodnota aritmetického průměru a směrodatná odchylka časové řady 2001–2020 bez roků, jež byly vyloučeny v kroku podle písmene b);
 - d) kroky podle písmen b) a c) se opakují, dokud nenastane situace, kdy již nelze žádné krajní hodnoty identifikovat.
3. Po výpočtu úrovně pozadí podle bodu 2 této přílohy může být podle článku 10 vyloučeno množství emisí, které v příslušném konkrétním roce období 2021–2025 a 2026–2030 překračuje úroveň pozadí s připočtením rozpětí. Rozpětí se rovná míře pravděpodobnosti 95 %.
4. Vyloučeny nesmí být tyto emise:
 - a) emise plynoucí z činností těžby a nahodilé těžby, které na půdě proběhly po výskytu přírodních škodlivých činitelů;
 - b) emise plynoucí z řízeného vypalování, které na půdě proběhlo v kterémkoli roce období 2021–2025 nebo 2026–2030;
 - c) emise v případě půdy, jež byla podrobena odlesňování po výskytu přírodních škodlivých činitelů.
5. Požadavky na informace podle čl. 10 odst. 2 zahrnují toto:
 - a) identifikace veškerých půdních ploch zasažených přírodními škodlivými činiteli v příslušném konkrétním roce, včetně jejich geografické polohy, období a typů přírodních škodlivých činitelů;
 - b) důkazy, že po zbytek období 2021–2025 nebo 2026–2030 na půdě, jež byla zasažena přírodními škodlivými činiteli a v jejímž případě byly emise ze započítávání vyloučeny, neproběhlo odlesňování;

- c) popis ověřitelných metod a kritérií, jež budou použity pro identifikaci odlesnění na takové půdě v nadcházejících letech období 2021–2025 nebo 2026–2030;
 - d) pokud je to možné, popis opatření, která členský stát podnikl s cílem zabránit dopadům dotčených přírodních škodlivých činitelů nebo je omezit;
 - e) pokud je to možné, popis opatření, která členský stát podnikl za účelem sanace půdy zasažené dotčenými přírodními škodlivými činiteli.
-

PŘÍLOHA VII

MAXIMÁLNÍ VÝŠE KOMPENZACE DOSTUPNÉ V RÁMCI FLEXIBILITY OBHOSPODAŘOVANÉ LESNÍ PŮDY UVEDENÉ V ČL. 13 ODST. 3 PÍSM. B)

Členský stát	Vykazovaná průměrná pohlcení pomocí propadů z lesní půdy pro období 2000–2009 v milionech tun ekvivalentu CO ₂ ročně	Mezní hodnota kompenzace vyjádřená v milionech tun ekvivalentu CO ₂ pro období 2021–2030
Belgie	– 3,61	– 2,2
Bulharsko	– 9,31	– 5,6
Česká republika	– 5,14	– 3,1
Dánsko	– 0,56	– 0,1
Německo	– 45,94	– 27,6
Estonsko	– 3,07	– 9,8
Irsko	– 0,85	– 0,2
Řecko	– 1,75	– 1,0
Španělsko	– 26,51	– 15,9
Francie	– 51,23	– 61,5
Chorvatsko	– 8,04	– 9,6
Itálie	– 24,17	– 14,5
Kypr	– 0,15	– 0,03
Lotyšsko	– 8,01	– 25,6
Litva	– 5,71	– 3,4
Lucembursko	– 0,49	– 0,3
Maďarsko	– 1,58	– 0,9
Malta	0,00	0,0
Nizozemsko	– 1,72	– 0,3
Rakousko	– 5,34	– 17,1
Polsko	– 37,50	– 22,5
Portugalsko	– 5,13	– 6,2
Rumunsko	– 22,34	– 13,4
Slovinsko	– 5,38	– 17,2
Slovensko	– 5,42	– 6,5
Finsko	– 36,79	– 44,1
Švédsko	– 39,55	– 47,5
Spojené království	– 16,37	– 3,3